

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1412 oraz z 2016 r. poz. 1165) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Państwowa Inspekcja Sanitarna używa znaku graficznego z wizerunkiem orła ustalonym dla godła Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 625).

2. Prawo używania nazwy „Państwowa Inspekcja Sanitarna” i znaku graficznego Państwowej Inspekcji Sanitarnej przysługuje wyłącznie Państwowej Inspekcji Sanitarnej określonej w ustawie.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w tym jego kształt i kolorystykę, oraz sposób jego stosowania, mając na względzie stworzenie spójnego systemu identyfikacji wizualnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”;

2) w art. 8a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Sanitarny może wydawać organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej polecenia podjęcia określonych czynności zapobiegawczych oraz kontrolnych oraz żądać od nich informacji w tym zakresie.”;

3) w art. 10:

a) w ust. 1 pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny;

3) państwowy powiatowy inspektor sanitarny;

4) państwowy graniczny inspektor sanitarny dla obszarów przejść granicznych drogowych, kolejowych, lotniczych, rzecznych i morskich, portów lotniczych i

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi oraz ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie.

morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych, przy czym państwowy graniczny inspektor sanitarny dla obszarów przejść granicznych rzecznych i morskich, portów morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych wykonuje te zadania pod nazwą „państwowy portowy inspektor sanitarny”.”,

b) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Państwowy wojewódzki, państwowy powiatowy i państwowy graniczny inspektor sanitarny kierują działalnością odpowiednio wojewódzkiej, powiatowej i granicznej stacji sanitarno-epidemiologicznej, przy czym państwowy graniczny inspektor sanitarny dla obszarów przejść granicznych rzecznych i morskich, portów morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych kieruje działalnością stacji sanitarno-epidemiologicznej pod nazwą „portowa stacja sanitarno-epidemiologiczna”.

4a. Uprawnienia podmiotu tworzącego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.²⁾), w stosunku do stacji sanitarno-epidemiologicznych posiada minister właściwy do spraw zdrowia.”,

c) uchyla się ust. 4b;

4) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i państwowego granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny.

2. Zastępcę państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i zastępcę państwowego granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny na wniosek, odpowiednio, właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego albo właściwego państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

3. Państwowego powiatowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.

4. Zastępcę państwowego powiatowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na wniosek właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 788, 905, 1640, 1697, 1844, 1887, 1918 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 904 i 960.

5. Powołanie na stanowisko państwowego inspektora sanitarnego następuje na okres 5 lat.

6. Główny Inspektor Sanitarny i państwowy wojewódzki inspektor sanitarny mogą w każdym czasie odwołać, odpowiednio, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, państwowego granicznego inspektora sanitarnego albo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, jeżeli przemawia za tym interes służby, w szczególności jeżeli działalność tego państwowego inspektora sanitarnego lub podległej mu jednostki może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w szczególności naruszyć bezpieczeństwo sanitarne na obszarze właściwości tego państwowego inspektora sanitarnego.

7. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 1–4, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.³⁾);

5) w art. 12 w ust. 1a uchyla się pkt 1;

6) w art. 12a uchyla się ust. 3a i 3b;

7) w art. 13:

a) w ust. 1 w pkt 3 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) posiada co najmniej 6-letnie doświadczenie zawodowe, w tym co najmniej 3-letnie na stanowisku kierowniczym w urzędzie administracji publicznej lub podmiocie wykonującym działalność leczniczą;”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Państwowy inspektor sanitarny nie może wykonywać dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmować dodatkowego zatrudnienia, bez zgody:

1) państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego – w przypadku państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych i ich zastępców;

2) Głównego Inspektora Sanitarnego – w przypadku państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych i ich zastępców oraz państwowych granicznych inspektorów sanitarnych i ich zastępców.

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662, z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240, 1268 i 1735 oraz z 2016 r. poz. 868, 910, 960 i 1053.

3b. Wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych nie może pozostawać w sprzeczności z obowiązkami państwowego inspektora sanitarnego lub wywoływać podejrzenia o jego stronniczość lub interesowność.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Naruszenie zakazów, o których mowa w art. 4 ustawy wymienionej w ust. 3, lub naruszanie zakazu, o którym mowa w ust. 3a, przez państwowego inspektora sanitarnego albo jego zastępcę stanowi podstawę do odwołania go z zajmowanego stanowiska.

5. Oświadczenie, o którym mowa w art. 10 ustawy wymienionej w ust. 3, składają odpowiednio:

- 1) państwowy powiatowy inspektor sanitarny i jego zastępca – państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu;
- 2) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny i państwowy graniczny inspektor sanitarny oraz jego zastępca – Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.”;

8) w art. 15:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wzór legitymacji służbowej pracownika stacji sanitarno-epidemiologicznej oraz wzór odznaki identyfikacyjnej pracownika stacji sanitarno-epidemiologicznej uprawnionego do przeprowadzania kontroli w imieniu państwowego inspektora sanitarnego, uwzględniając potrzebę zapewnienia identyfikacji pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznej.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Pracownik stacji sanitarno-epidemiologicznej uprawniony do przeprowadzania kontroli w imieniu państwowego inspektora sanitarnego posługuje się przy wykonywaniu swoich uprawnień i obowiązków legitymacją służbową i odznaką identyfikacyjną.”;

9) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. 1. W jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, w urzędzie obsługującym Ministra Obrony Narodowej, w podmiotach leczniczych utworzonych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, w rejonach zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych oraz w stosunku do wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej lub przemieszczających się przez to terytorium, zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonuje Wojskowa Inspekcja Sanitarna, finansowana z budżetu państwa.

2. Wojskowa Inspekcja Sanitarna wykonuje zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej również poza terenem jednostek i podmiotów, o których mowa w ust. 1, w stosunku do:

- 1) żołnierzy służby czynnej;
- 2) funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;
- 3) żołnierzy wojsk obcych i ich personelu cywilnego, przemieszczających się przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywających na tym terytorium.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną,
  - 2) organizację Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, w szczególności jej organy, ich podległość oraz sposób powoływania,
  - 3) siedziby organów, o których mowa w pkt 2, obszar ich działania oraz właściwość instancyjną,
  - 4) wzór legitymacji służbowej Wojskowego Inspektora Sanitarnego oraz sposób i tryb ewidencjonowania, wydawania i zwrotu legitymacji służbowej
- uwzględniając specyfikę wykonywania zadań i sprawność funkcjonowania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

4. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wykonują zadania przy pomocy podległych im wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, będących podmiotami leczniczymi finansowanymi z budżetu państwa.

5. W przypadku konieczności podjęcia natychmiastowych działań w sytuacji zagrożenia zdrowia publicznego spowodowanego chorobą szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną decyzja o nałożeniu obowiązków, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2013 r. poz. 947, z późn. zm.⁴⁾), może być wydana również przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, który zawiadamia o tym niezwłocznie właściwy organ Wojskowej Inspekcji

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 619 i 1138, z 2015 r. poz. 1365, 1916 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 542, 823 i 960.

Sanitarnej. Dalsze postępowanie w sprawie jest prowadzone przez Wojskową Inspekcję Sanitarną.”;

10) w art. 25 w ust. 1:

a) w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wstępu do:”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) żądania okazania dokumentów i udostępniania danych, w tym sporządzania niezbędnych ich kopii oraz urzędowego tłumaczenia na język polski dokumentów i danych sporządzonych w języku obcym;”;

c) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) rejestrowania obrazu lub dźwięku.”;

11) art. 31a otrzymuje brzmienie:

„Art. 31a. 1. Główny Inspektor Sanitarny może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania państwowego inspektora sanitarnego, jeżeli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego. W tych przypadkach Główny Inspektor Sanitarny staje się organem pierwszej instancji.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, jeżeli jest to wskazane ze względu na szczególną wagę lub złożoność sprawy. W tych przypadkach państwowy inspektor sanitarny wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65 i 1228) uchyla się art. 87.

Art. 3. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2013 r. poz. 947, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koszty laboratoryjnego badania sanitarno-epidemiologicznego wykonywanego u osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–4, są finansowane z budżetu państwa

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 619 i 1138, z 2015 r. poz. 1365, 1916 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 542, 823 i 960.

z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, bez względu na uprawnienia z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego.”;

2) w art. 29a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koszty uczestnictwa w nadzorze sentinel podmiotów, o których mowa w ust. 2, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525 i 1960) w art. 56 w ust. 1 pkt 14 otrzymuje brzmienie: „14) państwowi inspektorzy sanitarni;”.

Art. 5. Państwowy portowy inspektor sanitarny dostosuje tablice, pieczęcie i druki urzędowe do nazw określonych w przepisach art. 10 ust. 1 pkt 4 i ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 6. Zgody udzielone państwowym inspektorom sanitarnym i ich zastępcom na wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność po tym dniu.

Art. 7. Państwowi inspektorzy sanitarni powołani przed dniem wejścia w życie ustawy pełnią swoje funkcje przez okres, na jaki zostali powołani, albo do czasu ich odwołania.

Art. 8. Statuty i regulaminy organizacyjne stacji sanitarno-epidemiologicznych nadane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują moc do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 9. 1. Postępowania kontrolne wszczęte przez państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzi do czasu ich zakończenia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Postępowania administracyjne, w tym postępowania wszczęte w wyniku kontroli, o których mowa w ust. 1, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzi do czasu ich zakończenia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 10. Z dniem wejścia w życie ustawy rozwiązuje się Radę do Spraw Monitoringu Żywności i Żywienia, o której mowa w art. 87 ustawy, o której mowa w art. 2.

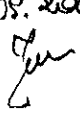
Art. 11. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 8, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

GLÓWNY INSPEKTOR SANITARNY

Marek Posobkiewicz
27-09-2016

**Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym**

**Za zgodność
pod względem merytorycznym**

27.09.2016

DYREKTOR
Departamentu Prawnego
Anna Miszczak
radca prawny
27.09.2016

DYREKTOR
Głównego Inspektoratu Sanitarnego

27.09.2016

z upoważnienia 8
Dyrektora Departamentu Prawnego

UZASADNIENIE

Zasadniczym celem nowelizacji ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1412 oraz z 2016 r. poz. 1165), zwanej dalej „ustawą o Państwowej Inspekcji Sanitarnej”, jest ustanowienie organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej organami niezespólonej administracji rządowej, przez zmianę art. 10 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. W związku z powyższym, konieczna będzie również zmiana art. 56 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525 i 1960) w zakresie katalogu organów niezespólonej administracji rządowej.

Z dniem 1 stycznia 2010 r., w związku z wejściem w życie art. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. poz. 753, z późn. zm.), zespólono organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej szczebla powiatowego i wojewódzkiego. Funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej w warunkach zespolenia z administracją rządową w województwie i w powiecie w latach 2010–2015 oraz doświadczenia działań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynikające z decyzji podejmowanych bezpośrednio przez Głównego Inspektora Sanitarnego dowiodły, że pionowa struktura umożliwi Ministrowi Zdrowia, w stopniu znacznie wyższym niż obecna, sprawowanie skutecznego, skoordynowanego nadzoru w zakresie zdrowia publicznego oraz podejmowanie decyzji umożliwiających bezzwłoczne i adekwatne do zagrożenia działanie służb sanitarno-epidemiologicznych w całym kraju.

W projekcie ustawy proponuje się następujące podporządkowanie hierarchiczne:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny;
- 2) państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni (PWIS);
- 3) państwowi powiatowi i państwowi graniczni (portowi) inspektorzy sanitarni (PPIS i PGIS).

W ten sposób nastąpi ustanowienie państwowego wojewódzkiego i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego organem niezespólonej administracji rządowej, co przyczyni się do sprawnej realizacji jednolitej strategii i polityki rządu w obszarze ochrony zdrowia publicznego. Takie rozwiązanie organizacyjne zapewni większą sprawność działania organów Inspekcji, ale także jest warunkiem koniecznym do uzyskania przez Ministra Zdrowia i Głównego Inspektora Sanitarnego pełnej koordynacji nad realizacją zadań przez Państwową

Inspekcję Sanitarną.

Przywrócenie funkcjonowania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w strukturze pionowej nie będzie wymagało od Głównego Inspektora Sanitarnego informowania właściwego wojewody lub starosty o wydaniu podległym mu organom poleceń dotyczących podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych. Z ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zostaje zatem wykreślone zdanie drugie z art. 8a ust. 3, który obliguje Głównego Inspektora Sanitarnego do informowania właściwego wojewody lub starosty o wydaniu tego typu polecenia.

W projekcie ustawy wprowadza się zmianę w nazwie organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej sprawujących nadzór sanitarno-epidemiologiczny na przejściach granicznych morskich. Zostanie dokonane rozróżnienie na inspektorów granicznych i inspektorów portowych. Aktualnie funkcjonuje 10 państwowych granicznych inspektorów sanitarnych. Część z tych organów utrzyma nazwę „graniczny”, a część granicznych inspektorów sanitarnych, aktualnie właściwych dla obszarów przejść granicznych rzecznych i morskich, portów morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych, otrzyma nazwę „państwowy portowy inspektor sanitarny”. Nazwa „państwowy portowy inspektor sanitarny” zostanie nadana państwowym granicznym inspektorom sanitarnym w Szczecinie, Świnoujściu, Gdyni i Elblągu, a tym samym graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne w ww. miastach otrzymają nazwę, odpowiednio, „Portowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Szczecinie”, „Portowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Świnoujściu”, „Portowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Gdyni”, „Portowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Elblągu”. Projektowana zmiana wynika ze specyfiki i odmienności czynności dokonywanych przez granicznych inspektorów sanitarnych, aktualnie właściwych dla obszarów przejść granicznych rzecznych i morskich, portów morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych. Wyżej wymienieni inspektorzy sanitarni w codziennej praktyce służbowej, w oparciu o postanowienia Międzynarodowych Przepisów Zdrowotnych Światowej Organizacji Zdrowia, wydają dla statków morskich *Świadectwa kontroli statku i stosowanych zabiegów sanitarnych* – certyfikaty sanitarne SSCC oraz SSCEC (SSCC – Ship Sanitation Control Certificate oraz SSCEC – Ship Sanitation Control Exemption Certificate). U podstaw proponowanej zmiany leży także fakt, że kapitanowie statków morskich, ubiegających się o taki certyfikat, a także kapitanowie statków, których ładunek podlega granicznej kontroli sanitarnej w porcie przeznaczenia (w tym przypadku w porcie na terenie Rzeczypospolitej Polskiej), w portach morskich innych państw, zarówno należących do Unii Europejskiej, jak i poza

obszarem Unii Europejskiej, w celu dopełnienia wszystkich tego rodzaju formalności kontaktują się z portowym oficerem ds. zdrowia (ang. *Port Health Officer*), który jest przedstawicielem władz portowych ds. zdrowia publicznego.

Proponowana zmiana spowoduje przybliżenie nazewnictwa organów władzy zdrowia publicznego w polskich portach morskich do nazewnictwa stosowanego na świecie, z jednoczesnym odzwierciedleniem specyfiki zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, realizowanych na obszarze polskich portów morskich. Zmiana w nazewnictwie ułatwi kapitanom obcych bander, nieznających specyfiki organizacyjnej polskich służb i inspekcji działających w morskich przejściach granicznych, kontakty służbowe z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej działającej na terenie portu morskiego, bowiem dotychczas zdarzało się, że aktualna nazwa („państwowy graniczny inspektor sanitarny”), niemająca swojego bezpośredniego odpowiednika w portach morskich innych państw (a co za tym idzie nieznana powszechnie oficerom floty handlowej innych państw), utrudniała załogom obcych statków szybkie i sprawne zgłoszenie zarówno jednostki pływającej, jak i przewożonych przez nią towarów, do granicznej kontroli sanitarnej lub innych czynności urzędowych (np. wydania wyżej wspomnianych certyfikatów sanitarnych).

Projekt ustawy zakłada również, iż podmiotem tworzącym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.), dla wszystkich stacji sanitarno-epidemiologicznych będzie minister właściwy do spraw zdrowia, w związku z tym nadaje się nowe brzmienie art. 10 ust. 4a ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uchyla się art. 10 ust. 4b tej ustawy.

Konieczne są również zmiany w sposobie powoływania organów Inspekcji. Optymalnym rozwiązaniem w systemie pionowego funkcjonowania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej będzie przywrócenie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu kompetencji do powoływania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, którzy w aktualnym porządku prawnym nie posiadają służbowego przełożenia wobec merytorycznie podległych sobie organów. Zmianie ulegnie art. 11 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, przez uprawnienie:

- 1) państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego do powoływania i odwoływania państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i jego zastępcy;
- 2) Głównego Inspektora Sanitarnego do powoływania i odwoływania państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i państwowego granicznego inspektora sanitarnego oraz ich zastępców.

W związku ze zmianą organów powołujących państwowych wojewódzkich i państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych oraz ich zastępców, zostanie również wprowadzona zmiana w zakresie składania oświadczeń o stanie majątkowym przez państwowych inspektorów sanitarnych, przez zmianę art. 13 ust. 5 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Przedmiotowe oświadczenia będą składane do organu powołującego, tj. państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni i państwowi graniczni inspektorzy sanitarni oraz ich zastępcy będą składać oświadczenia o stanie majątkowym Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, natomiast państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni i ich zastępcy – państwowym wojewódzkim inspektorom sanitarnym.

W projektowanej ustawie uchyla się art. 12a ust. 3a i 3b ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej stanowiące, że w związku z informacją o stanie bezpieczeństwa sanitarnego powiatu albo województwa, którą państwowy powiatowy inspektor sanitarny oraz państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przedstawiają przynajmniej raz w roku, odpowiednio, radzie powiatu albo sejmikowi województwa służy prawo występowania, w drodze uchwały, z wnioskami o podjęcie działań przez właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej w celu zapewnienia należytego stanu bezpieczeństwa sanitarnego. Również wójt (burmistrz, prezydent miasta) w przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa sanitarnego ma prawo występowania do organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej z wnioskiem o podjęcie działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia. Ww. przepisy wymagają uchylecia ze względu na uprawnienia organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, które w razie stwierdzenia naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych, nakazują, w drodze decyzji administracyjnych, usunięcie w ustalonym terminie stwierdzonych uchybień. Zatem, to organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej ma uprawnienia do egzekwowania od podmiotów podlegających nadzorowi usunięcia zagrożenia i zapewnienia należytego stanu bezpieczeństwa sanitarnego. Pozostawiono natomiast niezmienny ust. 3 w art. 12a ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ponieważ regulacje dotyczące przedstawiania przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej szezebla powiatowego i wojewódzkiego informacji o stanie bezpieczeństwa sanitarnego powiatu albo województwa radzie powiatu albo sejmikowi województwa znajdowały się w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej również przed 2010 r., kiedy organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej funkcjonowały jako organy administracji niespolonej. Celowe jest, aby na podstawie ww. art. 12a ust. 3 władze samorządowe dysponowały informacją o stanie bezpieczeństwa sanitarnego powiatu i województwa. Rada powiatu i sejmik województwa, jako organy stanowiące i kontrolne odpowiednio: samorządu

powiatowego i samorządu województwa, dysponując taką informacją mogą podejmować działania służące poprawie bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego, w przypadku zaistnienia takiej konieczności.

W ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zostaje uchylony art. 12 ust. 1a pkt 1, zgodnie z którym państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem właściwym w stosunku do podmiotów, dla których powiat jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym, co skutkuje nieefektywnym wydatkowaniem środków finansowych. Państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni po dniu 1 stycznia 2010 r. przejęli nadzór, m.in. nad podmiotami leczniczymi, domami pomocy społecznej, obiektami sportowo-rekreacyjnymi i kulturalno-widowiskowymi, placówkami oświatowo-wychowawczymi. Aktualnie w nadzorze państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych pozostaje 12 435 obiektów. Nadzór państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych jest utrudniony ze względu na znaczne odległości obiektów podlegających kontroli od jego siedziby (nawet ponad 100 km). Na koszt kontroli składa się, m.in.: koszt dojazdu do kontrolowanego obiektu (koszty biletów komunikacji publicznej, ekwiwalenty za paliwo, koszt eksploatacji i paliwa do samochodów służbowych), koszt godzin nadliczbowych. Dotarcie do obiektów kontrolowanych, ze względu na duże odległości, zajmuje nawet do 2 godzin. Łącznie koszty sprawowania nadzoru nad obiektami przez państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych wynoszą rocznie ponad 1 200 000 zł. Zmiana ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie uchylenia art. 12 ust. 1a pkt 1 wpłynie na wzrost efektywności wydatkowania środków finansowych. Wprowadzenie ww. przepisu do tej ustawy w roku 2010 wynikało z konieczności zapobieżenia potencjalnemu konfliktowi interesów, bowiem w warunkach zespolenia ten sam państwowy powiatowy inspektor sanitarny, który jest powoływany przez starostę, sprawowałby nadzór nad obiektami, dla których starosta jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym. W pionowym podporządkowaniu organów Inspekcji ten przepis prawny stanie się bezprzedmiotowy. W związku z tą zmianą przewiduje się przepis przejściowy, zgodnie z którym postępowania kontrolne wszczęte przez państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzi do czasu ich zakończenia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na podstawie przepisów dotychczasowych. Dotyczy to również postępowań administracyjnych, w tym postępowań wszczętych w wyniku kontroli.

W projektowanej ustawie wprowadza się obowiązek wymogu posiadania przez

kandydatów na stanowisko państwowego inspektora sanitarnego co najmniej 6-letniego doświadczenia zawodowego, w tym co najmniej 3-letniego na stanowisku kierowniczym w urzędzie administracji publicznej lub podmiocie wykonującym działalność leczniczą.

Ponadto, doprecyzowana zostanie kwestia wydawania zgód na wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych przez państwowych inspektorów sanitarnych. W art. 13 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej po ust. 3 zostaną dodane ust. 3a i 3b uprawniające do podejmowania dodatkowych zajęć zarobkowych przez państwowych wojewódzkich, państwowych granicznych i państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych po uzyskaniu zgody, odpowiednio, Głównego Inspektora Sanitarnego i państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, tj. organu powołującego na stanowisko państwowego inspektora sanitarnego i wykonującego wobec tego inspektora obowiązki w zakresie prawa pracy. W projekcie ustawodawca zastrzega, że wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych nie może pozostawać w sprzeczności z obowiązkami państwowego inspektora sanitarnego lub wywoływać podejrzenia o jego stronniczość lub interesowność. Zaistnienie takiej sprzeczności lub podejrzenie państwowego inspektora sanitarnego o stronniczość lub interesowność przy wykonywaniu dodatkowych zajęć zarobkowych stanowi podstawę do odwołania z zajmowanego stanowiska.

W projekcie ustawy zostaje również uregulowana kwestia znaku graficznego Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz odznaki identyfikacyjnej, jaką będą zobowiązani posiadać pracownicy Państwowej Inspekcji Sanitarnej dokonujący czynności kontrolnych.

Projektowana ustawa dostosowuje przepisy do zmieniających się potrzeb sprawowania nadzoru sanitarnego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Proponowana zmiana ma charakter porządkujący oraz odzwierciedla nomenklaturę wprowadzoną, m.in. przepisami obwieszczenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 4 kwietnia 2016 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych (M.P. poz. 346). W obwieszczeniu Ministra Obrony Narodowej wyszczególniono jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostki organizacyjne nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej ze szczególnym wyróżnieniem jednostek organizacyjnych nadzorowanych z tytułu pełnienia w nich służby wojskowej przez żołnierzy zawodowych i jednostek organizacyjnych nadzorowanych, dla których Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim lub wykonuje uprawnienia majątkowe Skarbu Państwa. Dotychczasowa treść art. 20a ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej określa właściwość organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej tylko wobec jednostek

organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, zatem ściśle interpretując przepisy ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, kompetencje Wojskowej Inspekcji Sanitarnej nie obejmują podmiotów wymienionych jako jednostki organizacyjne nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej. Jednakże, bieżący i zapobiegawczy nadzór sanitarny był i nadal jest realizowany przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wobec jednostek i instytucji wojskowych wymienionych w części II załącznika do obwieszczenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 4 marca 2016 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, a przedmiotowa działalność nie budziła żadnych kontrowersji ze strony organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz innych podmiotów administracji rządowej.

Dostrzegając istotne znaczenie dla Ministerstwa Obrony Narodowej jednostek i instytucji wojskowych określonych jako jednostki organizacyjne nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, kluczowe jest pozostawienie ich w nadzorze sanitarnym sprawowanym przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Pozwoli to na zapewnienie bezpieczeństwa sanitarnohigienicznego i osłony przeciwepidemicznej wszystkim żołnierzom i pracownikom wojska oraz właściwej ochrony prawnej, w tym szczególnie właściwej ochrony informacji niejawnych. Jednocześnie, z uwagi na posiadane przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zdolności w zakresie medyczno-wojskowego wyszkolenia personelu i specyficznego sprzętu zapewni to odpowiedni nadzór w wysoce wyspecjalizowanych w wojsku obszarach (monitorowanie poziomów pól magnetycznych, promieniowania mikrofalowego, jonizującego oraz narażenia na szczególnie niebezpieczne bojowe środki chemiczne i biologiczne). Ponadto, w nowelizacji art. 20a ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej precyzyjnie określa się sprawowanie nadzoru sanitarnego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wobec podmiotów leczniczych tworzonych przez Ministra Obrony Narodowej tak, aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych dotyczących przepisów ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, które obecnie pozostają niejednoznacznie sformułowane wobec tych podmiotów.

Ponadto, zmiana art. 20a umożliwi w sposób właściwy nowelizację rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie organizacji oraz warunków i trybu wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną (Dz. U. poz. 872 oraz z 2015 r. poz. 810), które w sposób precyzyjny określi warunki i tryb wykonywania zadań, strukturę i organizację Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz właściwość organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wobec jednostek i instytucji resortu obrony narodowej.

Proponowane zmiany art. 20a ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynikają

również z potrzeby dostosowania jego terminologii do regulacji zawartych w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Powyższe zmiany mają charakter formalno-prawny i nie nakładają na organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej nowych zadań ani nie powodują zwiększenia wydatków na ich działalność ponad koszty, które wynikają z już obowiązujących przepisów ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Projektowana ustawa wprowadza zmiany porządkujące w art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz dodaje w tym ustępie pkt 5 wprowadzający uprawnienie dla państwowego inspektora sanitarnego lub Głównego Inspektora Sanitarnego do rejestrowania obrazu lub dźwięku w związku z wykonywaną kontrolą, co ma na celu dokładniejsze dokumentowanie prowadzonych kontroli. Jednocześnie w art. 25 ust. 1 pkt 3 wprowadza się uprawnienie dla państwowego inspektora sanitarnego lub Głównego Inspektora Sanitarnego do żądania okazania dokumentów i udostępniania danych, w tym sporządzania niezbędnych ich kopii oraz urzędowego tłumaczenia na język polski dokumentów i danych sporządzonych w języku obcym. Ma to szczególne znaczenie dla usprawnienia kontroli w przypadku produktów importowanych z krajów trzecich lub pochodzących z innych krajów UE, którym towarzyszy dokumentacja w języku obcym, podlegająca kontroli organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Wprowadza się zmiany w art. 31a ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej stanowiącym, że Główny Inspektor Sanitarny może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania państwowego inspektora sanitarnego, stając się organem pierwszej instancji, jeżeli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa sanitarnego. Ustanowienie państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, jako organów niezespołonej administracji rządowej, nie będzie stwarzało konieczności, tak jak ma to miejsce w obecnym porządku prawnym, aby Główny Inspektor Sanitarny informował o tym wojewodę, a państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – starostę.

Projektowaną ustawą wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2013 r. poz. 947, z późn. zm.). Konieczność wprowadzenia zmian do ww. ustawy jest podyktowana projektowaną zmianą podmiotu tworzącego dla stacji sanitarno-epidemiologicznych, co będzie się wiązało z przeniesieniem obowiązku ponoszenia kosztów laboratoryjnego badania sanitarno-epidemiologicznego wykonywanego u osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych

u ludzi, tj. podejrzanych o zakażenie lub chorobę zakaźną, noworodków, niemowląt i kobiet w ciąży, podejrzanych o zakażenie lub chorobę zakaźną mogącą się szerzyć z matki na płód lub dziecko, nosicieli, ozdowieńców oraz osób, które były narażone na zakażenie przez styczność z osobami zakażonymi, chorymi lub materiałem zakaźnym, a także uczniów, studentów i doktorantów kształcących się do wykonywania prac, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia lub choroby zakaźnej na inne osoby, z wojewodów na ministra właściwego do spraw zdrowia. Projektuje się bowiem, że z dniem 1 stycznia 2017 r. podmiotem tworzącym dla wszystkich stacji sanitarno-epidemiologicznych będzie minister właściwy do spraw zdrowia, a całość działań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w tym finansowanie działalności laboratoriów, które znajdują się w strukturze stacji sanitarno-epidemiologicznych i wykonują badania dla celów ochrony zdrowia publicznego, będzie finansowana z części budżetowej 46 – zdrowie. Z tego samego powodu wprowadza się zmianę art. 29a ust. 3 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, tak aby koszty uczestnictwa w nadzorze sentinel podmiotów, o których mowa w art. 29a ust. 2 tej ustawy, były finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Projektowaną ustawą zmienia się ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594, z późn. zm.) uchylając art. 87 tej ustawy, który powołuje Radę do Spraw Monitoringu Żywności i Żywienia. Aktualnie brak jest zasadności dla kontynuowania prac ww. Rady, ponieważ prowadzenie monitoringów w zakresie bezpieczeństwa żywności i żywienia przez poszczególne Inspekcje jest realizowane przez instytuty badawcze takie jak: Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny oraz Instytut Żywności i Żywienia. Dane, które są niezbędne do opracowania Zintegrowanego Wieloletniego Planu Kontroli dla Polski, w ramach koordynacji działań mających na celu opracowanie tego Planu, Główny Inspektorat Sanitarny otrzymuje bezpośrednio od Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, który, podobnie jak Główny Inspektor Sanitarny, współpracuje w ww. zakresie z instytutami badawczymi i Komisją Europejską, korzystając z wytycznych Unii Europejskiej oraz przepisów prawa.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z początkiem roku budżetowego, tj. z dniem 1 stycznia 2017 r., bowiem w wyniku jej wejścia w życie zmienią się m.in. dysponenci środków budżetowych – co zawsze powinno następować z początkiem roku budżetowego. Natomiast przepisy dotyczące odznaki identyfikacyjnej proponuje się

wprowadzić w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., ze względu na potrzebę przygotowania się do wejścia w życie tych regulacji.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowana regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Minister Zdrowia/Główny Inspektorat Sanitarny</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marek Posobkiewicz – Główny Inspektor Sanitarny</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Joanna Kalinowska-Morka – Dyrektor Biura Głównego Inspektora w Głównym Inspektoracie Sanitarnym Tel. 22 536 13 02; e-mail: j.kalinowska@gis.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 16 września 2016 r.</p> <p>Źródło: decyzja Ministra Zdrowia o konieczności usprawnienia funkcjonowania Państwowej Inspekcji Sanitarnej</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD57</p>
---	--

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z wejściem w życie, z dniem 1 stycznia 2010 r., na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. poz. 753, z późn. zm.), zespolono organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej szczebla powiatowego i wojewódzkiego z terenową administracją rządową, odpowiednio, w powiecie i w województwie, utrudniona została koordynacja działań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Nowelizacja ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1412 oraz z 2016 r. poz. 1165) ma na celu przywrócenie pionowego podporządkowania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Główny Inspektor Sanitarny /GIS/ – Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny /PWIS/ – Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny /PPIS/ oraz Państwowy Graniczny Inspektor Sanitarny /PGIS/). Funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej w warunkach zespolenia z administracją rządową w województwie i w powiecie w latach 1999–2001 oraz 2010–2015, jak również doświadczenia działań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynikające z decyzji podejmowanych bezpośrednio przez Głównego Inspektora Sanitarnego dowodzą, że jedynie pionowa struktura umożliwi Ministrowi Zdrowia sprawowanie skutecznego nadzoru w zakresie zdrowia publicznego oraz podejmowanie decyzji umożliwiających bezzwłoczne i adekwatne do zagrożenia działanie służb sanitarno-epidemiologicznych w całym kraju.

Negatywnymi konsekwencjami funkcjonowania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej szczebla powiatowego i wojewódzkiego jako organów zespolonych z administracją rządową, odpowiednio w powiecie i w województwie, są:

- 1) brak bezpośredniego wpływu Ministra Zdrowia i Głównego Inspektora Sanitarnego na działania organów Inspekcji szczebla powiatowego i wojewódzkiego, których działanie jest finansowane z części budżetu państwa 85-województwie, w okresie ostatnich 5 lat, skutkujące m.in. zaprzestaniem funkcjonowania 43 laboratoriów Inspekcji, pomimo braku akceptacji Głównego Inspektora Sanitarnego i Ministra Zdrowia, któremu Państwowa Inspekcja Sanitarna podlega;
- 2) brak spójności działania organów Inspekcji w określaniu standardów sprawowania nadzoru sanitarnego;
- 3) trudności w synchronizacji nakładanych na Inspekcję zadań, a ich finansowaniem. Z dniem 1 stycznia 2010 r. nastąpiły zmiany w sposobie finansowania Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Dysponentem środków budżetu państwa dla wojewódzkiej i powiatowej stacji sanitarno-epidemiologicznej przestał być Minister Zdrowia, a stał się nim wojewoda. Główny Inspektor Sanitarny jest podmiotem tworzącym dla granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych i ich finansowanie pozostało w gestii Ministra Zdrowia, tj. w części 46-zdrowie. Natomiast stacje wojewódzkie i powiatowe są finansowane z części budżetu państwa 85-województwie, a podmiotem tworzącym dla tych stacji jest właściwy wojewoda. Zatem planowanie znacznej części budżetu dla Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest poza kompetencjami Ministra Zdrowia i Głównego Inspektora Sanitarnego;
- 4) pozbawienie Głównego Inspektora Sanitarnego i państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego rzeczywistych uprawnień władczych, tj. możliwości powoływania, odpowiednio, inspektorów wojewódzkich i inspektorów powiatowych. Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej stanowi, że państwowego powiatowego inspektora sanitarnego powołuje starosta (prezydent miasta), który jednak nie finansuje jego działalności (finansuje je wojewoda bezpośrednio lub za pośrednictwem inspektora wojewódzkiego), i nie wydaje wytycznych do planów pracy (wydaje je państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na podstawie wytycznych Głównego Inspektora Sanitarnego);
- 5) wzrost kosztów sprawowania nadzoru sanitarnego związany z powierzeniem tego zadania państwowym wojewódzkim inspektorom sanitarnym na podstawie art. 12 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zgodnie z którym państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem

właściwym w stosunku do podmiotów, dla których powiat jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym, co skutkuje nieefektywnym wydatkowaniem środków finansowych. Państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni po dniu 1 stycznia 2010 r. przejęli nadzór, m.in. nad podmiotami leczniczymi, domami pomocy społecznej, obiektami sportowo-rekreacyjnymi i kulturalno-widowiskowymi, placówkami oświatowo-wychowawczymi. Aktualnie w nadzorze państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych pozostaje 12 435 obiektów. Nadzór państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych jest utrudniony ze względu na znaczne odległości obiektów podlegających kontroli od siedziby organu (nawet ponad 100 km). Na koszt kontroli składa się, m.in.: koszt dojazdu do kontrolowanego obiektu (koszty biletów komunikacji publicznej, ekwiwalenty za paliwo, koszty eksploatacji i paliwa do samochodów służbowych), koszt godzin nadliczbowych. Dotarcie do obiektów kontrolowanych, ze względu na duże odległości, zajmuje nawet do 2 godzin. Powoduje to znaczne ograniczenie czasu przeznaczanego na dokonanie czynności kontrolnych.

Ponadto, celem nowelizacji ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest usankcjonowanie faktycznych kompetencji organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wobec jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej ze szczególnym wyróżnieniem jednostek organizacyjnych nadzorowanych z tytułu pełnienia w nich służby wojskowej przez żołnierzy zawodowych i jednostek organizacyjnych nadzorowanych, dla których Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim lub wykonuje uprawnienia majątkowe Skarbu Państwa. Proponowane zmiany wynikają również z konieczności dostosowania przepisów ustawy do zmieniających się potrzeb sprawowania nadzoru sanitarnego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej w Ministerstwie Obrony Narodowej, jak również z potrzeby dostosowania terminologii do regulacji zawartych w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.).

Istnieje także potrzeba ustawowego uregulowania kwestii logotypu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz odznaki identyfikacyjnej, jaką będą zobowiązani posiadać pracownicy Państwowej Inspekcji Sanitarnej dokonujący czynności kontrolnych. Należy podkreślić, że potrzeba powrotu do pionowego podporządkowania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest od lat zgłaszana przez organizacje związkowe, a także organizacje pracodawców.

Ponadto projektowaną ustawą zmienia się ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594, z późn. zm.), uchylając art. 87 tej ustawy, który powołuje Radę do Spraw Monitoringu Żywności i Żywienia. Aktualnie brak jest zasadności dla kontynuowania prac ww. Rady, ponieważ prowadzenie monitoringów w zakresie bezpieczeństwa żywności i żywienia przez poszczególne Inspekcje jest realizowane przez instytuty badawcze takie jak: Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny oraz Instytut Żywności i Żywienia. Dane, które są niezbędne do opracowania Zintegrowanego Wieloletniego Planu Kontroli dla Polski, w ramach koordynacji działań mających na celu opracowanie tego Planu, Główny Inspektorat Sanitarny otrzymuje bezpośrednio od Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, który podobnie jak Główny Inspektor Sanitarny, współpracuje w ww. zakresie z instytutami badawczymi i Komisją Europejską, korzystając z wytycznych Unii Europejskiej oraz przepisów prawa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Ustanowienie państwowego wojewódzkiego i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego organami niezespolonej administracji rządowej i podporządkowanie ich Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.
2. W pionowym podporządkowaniu organów Inspekcji: GIS-PWIS-PPIS i PGIS zasadnym będzie ustanowienie Ministra Zdrowia podmiotem tworzącym dla wszystkich stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz ustanowienie Ministra Zdrowia, któremu Inspekcja podlega, dysponentem głównym środków budżetowych dla całej Państwowej Inspekcji Sanitarnej i finansowane jej działalności z części budżetu państwa 46 – zdrowie.
3. Przywrócenie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu kompetencji do powoływania państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych oraz przewrócenie kompetencji państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu do powoływania państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych, jako optymalnego rozwiązania w systemie pionowego podporządkowania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
4. Dostosowanie przepisów ustawy do zmieniających się potrzeb sprawowania nadzoru sanitarnego przez organy Inspekcji podległe Ministrowi Obrony Narodowej przez nowelizację art. 20a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
5. Doprecyzowanie przepisów związanych z pełnieniem funkcji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej i potencjalnych konfliktów interesów wynikających z pełnienia tych funkcji.
6. Uchylenie art. 12 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zgodnie z którym państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem właściwym w stosunku do podmiotów, dla których powiat jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym. Ponadto uregulowania wymaga kwestia wydawania zgód na dodatkowe zatrudnienie dla państwowych inspektorów sanitarnych.
7. Ustanowienie logotypu Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz odznaki identyfikacyjnej, jaką będą zobowiązani

posiadać pracownicy Państwowej Inspekcji Sanitarnej dokonujący czynności kontrolnych.

Projekt ustawy przewiduje zmianę nazewnictwa dla państwowych granicznych inspektorów sanitarnych właściwych dla obszarów przejść granicznych rzecznych i morskich, portów morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych. Otrzymają oni nazwę „państwowy portowy inspektor sanitarny”. Dotyczyć to będzie państwowych granicznych inspektorów sanitarnych w Szczecinie, Świnoujściu, Gdyni i Elblągu.

W wyniku wprowadzenia proponowanych zmian w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, nastąpi usprawnienie działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, co będzie skutkowało poprawą bezpieczeństwa w obszarze zdrowia publicznego.

Ponadto ze względu na fakt, że aktualnie brak jest zasadności dla kontynuowania prac Rady do Spraw Monitoringu Żywności i Żywnienia, w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia uchyla się art. 87, który powołuje ww. Radę.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Państwoi Wojewódzcy Inspektorzy Sanitarni (PWIS)	16	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.	Zmiany w zakresie powoływania, podporządkowania i funkcjonowania tych organów.
Państwoi Powiatowi Inspektorzy Sanitarni (PPIS)	318	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.	Zmiany w zakresie powoływania, podporządkowania i funkcjonowania tych organów.
Jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej i przez niego nadzorowane	106	Obwieszczenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 4 kwietnia 2016 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych (M.P. poz. 346).	Usystematyzowanie sprawowania nadzoru przez Wojskową Inspekcję Sanitarną w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, w urzędzie obsługującym Ministra Obrony Narodowej.
Wojewodowie	16	Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.	Zmiana w zakresie finansowania działalności wojewódzkich i powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji. Potrzebę zmian istniejącego porządku prawnego zgłaszały organizacje związkowe, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz związki pracodawców. Projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania z 30-dniowym terminem na zgłaszanie uwag do następujących podmiotów:

- 1) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” – Sekcji Krajowej Pracowników Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych;
- 2) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność 80”;
- 3) Forum Związków Zawodowych;
- 4) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 5) Federacji Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia – Rady Branżowej Pracowników Inspekcji Sanitarnej;
- 6) Ogólnopolskiej Konfederacji Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia;
- 7) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 8) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 9) Naczelnej Rady Lekarskiej;
- 10) Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych;
- 11) Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych;
- 12) Naczelnej Rady Aptekarskiej;
- 13) Rady Dialogu Społecznego;
- 14) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;

- 15) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 16) Konfederacji Lewiatan;
- 17) Business Centre Club;
- 18) Związku Pracodawców Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;
- 19) Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego;
- 20) Głównego Inspektora Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;
- 21) Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych;
- 22) Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny.

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną omówione po ich zakończeniu w raporcie, który zostanie dołączony do niniejszej oceny skutków regulacji.

Projekt ustawy został zamieszczony, zgodnie z postanowieniami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.), w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Ponadto, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.), z chwilą przekazania projektu ustawy do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, został on zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Nie dotyczy
---------------------	-------------

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zgodnie z ustawą budżetową na rok 2016 z dnia 25 lutego 2016 r. (Dz. U. poz. 278), w budżetach wojewodów w rozdziale 85132 na działalność Państwowej Inspekcji Sanitarnej szczebla powiatowego i wojewódzkiego, tj. działalność wojewódzkich i powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych, dla których podmiotem tworzącym jest wojewoda, zaplanowano kwotę 950 mln 245 tys. zł. Zakłada się, że przyjęcie rozwiązań zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych innych ustaw, tj. wskazanie ministra właściwego do spraw zdrowia jako podmiotu tworzącego dla wszystkich stacji sanitarno-epidemiologicznych (w tym stacji powiatowych i wojewódzkich) oraz finansowanie działalności powiatowych i wojewódzkich stacji sanitarno-epidemiologicznych z części budżetu państwa 46-zdrowie, spowoduje przeniesienie co najmniej kwoty wskazanej powyżej, z części budżetu państwa 85-województwie, rozdział 85132-Inspekcja Sanitarna do części budżetu państwa 46-zdrowie. Zakłada się również wzrost efektywności wydatkowania środków finansowych w związku z uchycieniem art. 12 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Środki finansowe przeznaczone aktualnie na sprawowanie przez państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego nadzoru nad obiektami, dla których starosta jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym, będą mogły być wykorzystane na realizację innych zadań ustawowych, np. zwiększenie liczby kontroli czy badań laboratoryjnych, co przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa zdrowotnego obywateli. Wprowadzenie ww. przepisu
--	--

do ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej w 2010 r. wynikało z konieczności zapobieżenia potencjalnemu konfliktowi interesów, bowiem ten sam państwowy powiatowy inspektor sanitarny, który jest powoływany przez starostę, sprawowałby nadzór nad obiektami, dla których starosta jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym. W pionowym podporządkowaniu organów Inspekcji, tj. ustanowieniu państwowego powiatowego inspektora sanitarnego organem administracji niezespólonej, przepis ten staje się bezprzedmiotowy. Roczny koszt sprawowania nadzoru przez państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych na podstawie art. 12 ust. 1a pkt 1 ww. ustawy wynosi ponad 1 200 000 zł. Powyższą kwotę oszacowano na podstawie wyliczeń przeprowadzonych przez państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych. Dokonując obliczeń kosztów sprawowania nadzoru na podstawie art. 12a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, państwo wojewódzcy inspektorzy sanitarni brali po uwagę: liczbę podmiotów podlegających nadzorowi w poszczególnych województwach, liczbę prowadzonych kontroli w ciągu roku kalendarzowego, koszty dojazdu do obiektów nadzorowanych (koszty biletów komunikacji publicznej, ekwiwalenty za paliwo, koszty eksploatacji i paliwa do samochodów służbowych), koszt pracy w godzinach nadliczbowych. W związku z powyższym, w ujęciu pieniężnym stan projektowany nie zmienia się w stosunku do stanu obecnego. Zmiana ustawy poprawi natomiast efektywność wydatkowania środków finansowych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zmiana ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej usprawni funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej, co przyczyni się do wzmocnienia bezpieczeństwa obywateli w obszarze zdrowia publicznego.						
	Budżet państwa							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Nie dotyczy						
	(dodaj/usuń)	Nie dotyczy						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Na skutek uchylecia art. 12 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni przejmą nadzór nad podmiotami, które aktualnie pozostają w nadzorze państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych. Zmiana ułatwi dostęp do właściwego inspektora sanitarnego przez przedstawicieli podmiotów podlegających kontroli, co ostatecznie usprawni proces załatwiania spraw w stacjach sanitarno-epidemiologicznych.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Nie dotyczy	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	W wyniku wprowadzenia proponowanych zmian w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, będzie następowało doskonalenie koordynacji pracy organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, co będzie skutkowało poprawą bezpieczeństwa w obszarze zdrowia publicznego.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, tj. z dniem 1 stycznia 2017 r., zostanie przywrócone pionowe funkcjonowanie organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej i nastąpi usprawnienie jej funkcjonowania.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu ustawy nastąpi po roku obowiązywania ustawy. Ocenie będą poddane procedury sprawowania nadzoru, efektywność sprawowania nadzoru na podstawie liczby kontroli przeprowadzonych przez państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych przeprowadzonych w obiektach, które aktualnie są pod nadzorem państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych na podstawie art. 12 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Nie dotyczy	